

ПОЛОЖЕННЯ

про запобігання і протидію насильству та жорстокому поводженню з дітьми у Рівненській гімназії №24 Рівненської міської ради

І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Це Положення про запобігання і протидію насильству та жорстокому поводженню з дітьми (далі – Положення) спрямовано на забезпечення функціонування ефективної системи унеможливлення будь-якого виду насильства та жорстокого поводження з учнями (далі – здобувач освіти) у Рівненській гімназії № 24 (далі – заклад) під час організації освітнього процесу, створення безпечного освітнього середовища, вільного від насильства та жорстокого поводження з дитиною, запровадження системи інформування про випадки (або підозру на випадки) насильства та жорстокого поводження з дітьми у закладі, а також забезпечення оперативного їх розгляду та реагування на них, що сталися.

1.2. Положення складено відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 04.06.2025 № 658 «Про затвердження Типової програми унеможливлення насильства та жорстокого поводження з дітьми», Законів України «Про освіту» та «Про повну загальну середню освіту», з урахуванням листа Міністерства освіти і науки України від 18.05.2018 № 1/11-5480 «Методичні рекомендації щодо запобігання та протидії насильству».

Дія цього Положення поширюється на всіх учасників освітнього процесу та працівників закладу освіти.

Працівники закладу повинні бути ознайомлені із цим Положенням та інформацією про захист дітей від усіх форм насильства, зокрема домашнього насильства, експлуатації, булінгу, найгірших форм дитячої праці або інших проявів жорстокого поводження з дитиною.

1.3. У Положенні терміни вживаються у значенні, наведеному в Сімейному кодексі України, Законах України «Про охорону дитинства», «Про запобігання та протидію домашньому насильству», інших нормативно-правових актах.

1.4. Положення створено з метою забезпечення в закладі:

- 1) запровадження порядку дій, спрямованих на унеможливлення насильства та жорстокого поводження з дітьми;
- 2) формування у працівників закладу відповідального ставлення до недопущення насильства та жорстокого поводження з дітьми;
- 3) поширення культури нульової толерантності до насильства та жорстокого поводження з дітьми у всіх сферах діяльності;
- 4) забезпечення оперативного інформування уповноваженого підрозділу органу Національної поліції та служби у справах дітей про випадки вчинення насильства та жорстокого поводження з дітьми.

1.5. З метою унеможливлення насильства та жорстокого поводження з дітьми закладом постійно упроваджуються та здійснюються такі основні заходи:

- 1) інформування дітей, батьків або інших законних представників дитини, працівників закладу з питань унеможливлення насильства та жорстокого поводження з дітьми;
- 2) проведення оцінювання ризиків насильства та жорстокого поводження з дітьми в діяльності закладу, вжиття заходів, необхідних для їх усунення або мінімізації;
- 3) урахування ризиків насильства та жорстокого поводження з дітьми під час прийому на роботу працівників закладу;
- 4) організація доступних та безпечних способів повідомлення про випадки насильства та жорстокого поводження з дитиною;

- 5) оперативне реагування за результатами розгляду заяв (скарг, повідомлень) про випадки насильства або жорстокого поводження з дітьми в закладі (далі - повідомлення);
- 6) організація тренінгів, інших освітніх заходів для працівників суб'єкта роботи з дітьми та молоддю та інших фахівців, які контактують з дітьми;
- 7) організація інформаційних сесій для дітей (пояснення прав дитини, способів захисту, контактів для звернення);
- 8) залучення батьків, інших законних представників дитини (проведення батьківських зборів, розповсюдження інформаційних матеріалів);
- 9) регулярні самоперевірки (оцінка ефективності заходів, виявлення проблемних аспектів);
- 10) збір інформації для зворотного зв'язку (анкетування дітей, батьків, персоналу);
- 11) аналіз інцидентів (вивчення випадків насильства для запобігання повторенню);
- 12) заходи з інформування (розміщення у доступних місцях для дітей та батьків, інших законних представників інформаційних матеріалів (плакатів, брошур із контактами служб допомоги, контактних номерів телефонів для анонімного звернення).

1.6. Керівник закладу:

- 1) затверджує Положення про запобігання та протидію насильству та жорстокому поводженню з дітьми з урахуванням Типової програми, є відповідальним за його реалізацію, забезпечує його оприлюднення, ознайомлення з ним своїх працівників та здійснює контроль за виконанням, в якому обов'язково визначаються суб'єкти виконання Типової програми (адміністрація, волонтери, працівники, інші залучені фахівці, які контактують із дітьми), до кого застосовується Типова програма, вимоги щодо політики найму працівників суб'єкта роботи з дітьми та молоддю, пов'язані із політикою запобігання насильству (перевірка кандидатів на наявність судимостей, рекомендації), вимоги щодо навчання персоналу (обов'язкові навчання з питань захисту прав дитини);
- 2) забезпечує здійснення заходів із ознайомлення працівників закладу, інших фахівців, які контактують із дітьми, із цим Положенням до початку їх роботи з дітьми, але у строк, що не перевищує п'яти робочих днів із дня початку роботи суб'єкта роботи з дітьми та молоддю;
- 3) розглядає усні та письмові повідомлення протягом однієї доби з дня надходження, забезпечує функціонування механізму подання повідомлень;
- 4) невідкладно повідомляє уповноваженому підрозділу органу Національної поліції та службі у справах дітей у разі виявлення ознак насильства або жорстокого поводження з дитиною;
- 5) сприяє проходженню особами, які вчинили насильство або жорстоке поводження з дитиною, стали свідками або постраждали від насильства або жорстокого поводження, відповідної програми для таких осіб;
- 6) забезпечує проведення навчань, тренінгів, профілактичних заходів для дітей, батьків або інших законних представників дитини, працівників закладу з питань запобігання насильству та жорстокому поводженню з дітьми;
- 7) взаємодіє із службами у справах дітей, центрами соціальних служб, закладами освіти, охорони здоров'я та іншими уповноваженими органами для оперативного реагування на випадки насильства та жорстокого поводження з дітьми.

1.7. Працівники закладу у разі виявлення ознак насильства або жорстокого поводження з дитиною зобов'язані:

- 1) вжити невідкладних заходів для припинення насильства або жорстокого поводження з дитиною;
- 2) надати у разі потреби домедичну допомогу, викликати бригаду екстреної (швидкої) медичної допомоги та звернутися до уповноваженого підрозділу органу Національної поліції;
- 3) повідомити керівнику закладу та одному з батьків або іншим законним представникам дитини, яка вчинила насильство або жорстоке поводження, та дитині, яка

постраждала від насильства або жорстокого поводження, про виявлення ознак насильства або жорстокого поводження з дитиною.

1.8. Керівник закладу повинен забезпечити функціонування механізму подання повідомлень, який передбачатиме:

1) інформування дітей та їх батьків або інших законних представників дитини, працівників закладу про їх обов'язок повідомити про випадки насильства та жорстокого поводження з дітьми з наданням інформації про шляхи інформування про такі випадки;

2) забезпечення функціонування різних способів отримання повідомлень про можливі випадки насильства (телефонний зв'язок, електронний лист, скринька для паперових повідомлень тощо), зокрема анонімно за бажанням особи, яка залишила повідомлення.

У разі потреби керівник закладу може визначати відповідальну особу для здійснення заходів щодо унеможливлення насильства та жорстокого поводження з дітьми, яка реєструватиме повідомлення, що надійшло, в журналі обліку (у паперовій та/або електронній формі) та забезпечуватиме його підготовку до розгляду.

1.9. Керівник закладу розглядає повідомлення протягом однієї доби з дня його надходження.

У разі виявлення ознак насильства або жорстокого поводження з дитиною керівник закладу невідкладно у строк, що не перевищує однієї доби, повідомляє про це батькам або іншим законним представникам дитини (крім випадків, коли батьки або інші законні представники дитини є кривдниками дитини), письмово повідомляє уповноваженому підрозділу органу Національної поліції та службі у справах дітей, а також вживає заходів відповідно до Порядку забезпечення соціального захисту дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах, у тому числі дітей, які постраждали від жорстокого поводження, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 01.06.2020 № 585 «Про забезпечення соціального захисту дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах».

1.10. Відповідно до статті 10 Закону України «Про охорону дитинства» забороняється працювати у контакті з дітьми особам, інформацію про яких внесено до Єдиного реєстру осіб, засуджених за злочини проти статевої свободи та статевої недоторканості малолітньої особи.

Під час працевлаштування осіб, які матимуть безпосередній або опосередкований контакт з дітьми, має бути проведене опитування, яке може включати запитання ситуаційного характеру щодо насильства або жорстокого поводження із дитиною, з метою виявлення можливої схильності особи до агресії, насильницької поведінки, жорстокого поводження.

1.11. Працівники закладу розробляють та/або поширюють інформаційні матеріали з питань унеможливлення насильства та жорстокого поводження з дітьми шляхом:

1) розміщення на інформаційних стендах у приміщенні закладу роботи з дітьми та молоддю, розповсюдження серед працівників, дітей, їх батьків або інших законних представників дитини у формі буклетів (листівок);

2) надсилання через батьківські, учнівські групи в месенджерах, розміщення на офіційному вебсайті суб'єкта роботи з дітьми та молоддю та його сторінках у соціальних мережах;

3) проведення тематичних семінарів для батьків або інших законних представників дитини.

1.12. Керівник закладу забезпечує інформування працівників з питань унеможливлення насильства та жорстокого поводження з дітьми (далі – інформування), що передбачає такі напрями (теми):

- 1) розпізнавання фізичного, психологічного, економічного та сексуального насильства;
- 2) методи профілактики булінгу серед дітей;

- 3) використання ненасильницьких методів спілкування та управління конфліктами;
- 4) надання першої психологічної допомоги дітям, які постраждали від насильства та жорстокого поводження з дітьми;
- 5) порядок дій у разі виявлення випадків насильства або підозри щодо їх наявності;
- 6) дотримання правових норм щодо захисту дітей від насильства;
- 7) алгоритм взаємодії з уповноваженими підрозділами органів Національної поліції та службою у справах дітей у разі виявлення фактів та ознак насильства або жорстокого поводження з дитиною.

Інформування здійснюється шляхом:

- 1) проведення щорічних інформаційних кампаній, тематичних тижнів і конкурсів, приурочених питанням унеможливлення насильства та жорстокого поводження з дітьми;
- 2) інтерактивних тренінгів для дітей із розвитку емоційного інтелекту, толерантності та ненасильницького спілкування;
- 3) проведення ігор та рольових прав, які моделюють реальні ситуації та допомагають дітям дізнатися про способи захисту порушених прав;
- 4) впровадження занять за типом діяльності суб'єкта роботи з дітьми та молоддю з питань безпечної поведінки, прав дитини та медіації;
- 5) співпраці з психологами та соціальними працівниками для проведення групових та індивідуальних занять щодо запобігання насильству;
- 6) організації зустрічей із фахівцями, які можуть поділитися досвідом і порадами щодо запобігання насильству (працівники уповноваженого підрозділу органу Національної поліції, юристи, соціальні працівники);
- 7) використання мультимедійних матеріалів (відеороликів, презентацій, інтерактивних платформ) для інформування дітей у цікавій та доступній формі щодо неприпустимості насильства та жорстокого поводження, ознайомлення з ознаками та формами насильства та жорстокого поводження, порад щодо запобігання насильству в дитячому середовищі, процедури повідомлення про насильство та жорстоке поводження, передбаченої закладом алгоритму дій у разі виявлення насильства, способів та механізмів отримання допомоги, можливих наслідків для особи, яка вчинила насильство або жорстоке поводження.

Для проведення інформування дітей, батьків або інших законних представників дітей, працівників закладу можуть залучатися експерти, фахівці, зокрема представники органів місцевого самоврядування, структурних підрозділів місцевих державних адміністрацій, служб у справах дітей, уповноважених підрозділів органів Національної поліції, надавачів соціальних послуг, закладів вищої освіти, а також психологи, соціальні педагоги, фахівці в галузі права, представники громадських об'єднань, іноземних неурядових організацій.

1.13.3 метою унеможливлення насильства або жорстокого поводження з дітьми керівник закладу забезпечує виявлення поведінки дітей, працівників закладу роботи з дітьми та молоддю, яка потенційно може призводити до насильства та жорстокого поводження.

Недопустимою вважається поведінка, що може призводити до порушення права дитини на повагу до її особистості, гідне ставлення.

Індикаторами, які можуть вказувати на потенційні ризики спричинення насильства та жорстокого поводження з дітьми, є використання тону голосу, який може сприйматися як залякування або образа, використання принизливих коментарів стосовно дітей та в присутності дітей, застосування покарань до дитини, а також інші індикатори.

1.14.3 метою унеможливлення ризиків насильства та жорстокого поводження з дитиною працівники закладу повинні не допускати фізичного контакту з дитиною, якщо він не є необхідним відповідно до змісту заходів або видів діяльності з дитиною.

У разі коли передбачається фізичний контакт з дитиною, який є необхідним відповідно до змісту заходів з дитиною, такий контакт проводиться у присутності не менше однієї повнолітньої особи, крім виконавця, або в приміщенні, що забезпечує можливість вільного доступу інших осіб та не має перешкод для самостійного виходу дитини.

1.15. Унеможливлення насильства та жорстокого поводження включає регулярне оцінювання ризиків, пов'язаних з насильством та жорстоким поводженням з дітьми, вжиття заходів, необхідних для їх усунення або мінімізації, із забезпеченням подальшого моніторингу та контролю, а також перегляд запроваджених заходів з унеможливлення насильства та жорстокого поводження з дітьми.

Якщо за результатами розгляду повідомлення:

виявлено ознаки насильства та жорстокого поводження з дитиною, заклад аналізує причини та умови, які могли сприяти або стати підставою для порушення прав дитини;

не виявлено ознак насильства та жорстокого поводження з дитиною, інформація, викладена в повідомленні, аналізується на предмет наявності ризиків насильства та жорстокого поводження з дитиною та вживаються заходи до унеможливлення настання таких ризиків.

Діяльність щодо виявлення та аналізу ризиків провадиться працівниками закладу із залученням сторін, зокрема дітей.

1.16. Про невиконання, неналежне виконання закладом роботи з дітьми та молоддю повноважень щодо запобігання насильству та жорстокому поводженню з дітьми може бути повідомлено уповноваженій особі (координатору) в органах виконавчої влади та органах місцевого самоврядування, на яких покладено функції щодо забезпечення рівності прав та можливостей жінок і чоловіків, запобігання та протидії насильству за ознакою статі.

II. ВИДИ, ПРОЯВИ ТА ОЗНАКИ НАСИЛЬСТВА

2.1. Фізичне насильство – це форма насильства, що включає ляпаси, стусани, штовхання, щипання, шмагання, кусання, а також незаконне позбавлення волі, нанесення побоїв, мордування, заподіяння тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості, залишення в небезпеці, ненадання допомоги особі, яка перебуває в небезпечному для життя стані, заподіяння смерті, вчинення інших правопорушень насильницького характеру.

Прояви фізичного насильства:

- 1) синці, забиті місця, наявність частково залікованих попередніх травм, сліди укусів тощо;
- 2) перешкоджання вільному пересуванню;
- 3) примус вживати алкогольні або наркотичні речовини чи речовини, що погіршують здоров'я або можуть призвести до смерті людини;
- 4) створення ситуацій, що несуть ризик чи загрозу життю та здоров'ю;
- 5) погрожування зброєю чи іншими речами, що можуть завдати фізичної шкоди.

2.2. Сексуальне насильство – протиправне посягання на статеву недоторканість іншого, а також дії сексуального характеру по відношенню до неповнолітнього.

Прояви сексуального насильства:

- 1) зґвалтування;
- 2) примушування до небажаних статевих стосунків;
- 3) торкання до інтимних частин тіла без згоди особи;
- 4) примушування спостерігати за статевим актом між іншими людьми (у тому числі дивитися порнопродукцію);
- 5) примушування до статевих актів з третьою особою;
- 6) примушування до заняття проституцією.

Окрім цього, до сексуального насильства належить сексуальні відносини між близькими родичами: батьком і донькою, матір'ю і сином, братом і сестрою тощо.

Надзвичайно небезпечним проявом сексуального насильства є дії сексуального характеру стосовно дитини: розбещення дитини; демонстрація дитині (підлітку) статевих органів (ексгібіціонізм); демонстрація акту онанізму; втягування дитини у заняття дитячою проституцією або дитячою порнографією тощо.

2.3. Психологічне насильство – це насильство, пов'язане з дією на психіку шляхом словесних образ або погроз, у тому числі щодо третіх осіб, переслідування, залякування, інші діяння, спрямовані на обмеження волевиявлення особи, контроль у репродуктивній сфері, якщо такі дії або бездіяльність викликали у постраждалої особи побоювання за свою безпеку чи безпеку третіх осіб, якими навмисно спричиняється емоційна невпевненість, нездатність захистити себе або завдається шкода психічному здоров'ю особи.

Прояви психологічного насильства:

- 1) ігнорування почуттів особи;
- 2) образа переконань, що мають цінність для особи, її віросповідання, національної, расової приналежності або походження; соціального статусу;
- 3) переслідування, залякування;
- 4) погрози вбити чи скалічити (у тому числі дітей);
- 5) підбурювання до самогубства;
- 6) примус до протизаконних дій;
- 7) погрози відібрати дітей;
- 8) приниження особистості;
- 9) постійна критика та насмішки;
- 10) безпідставні звинувачення та формування почуття провини;
- 11) обмеження у самореалізації, навчанні, роботі;
- 12) обмеження у контактах із близькими та друзями, у виборі кола спілкування;
- 13) примушування спостерігати за насильством над іншими людьми чи тваринами, тощо.

Психологічне насильство часто спричиняє депресії, нервові розлади, загострення хронічних захворювань, і навіть призводить до самогубства. Психологічне насильство в сім'ї супроводжує всі інші види насильства.

2.4. Економічне насильство – умисне позбавлення житла, їжі, одягу, іншого майна, коштів чи документів або можливості користуватися ними, залишення без догляду чи піклування, перешкоджання в отриманні необхідних послуг з лікування чи реабілітації, заборону працювати, примушування до праці, заборону навчатися та інші правопорушення економічного характеру.

Прояви економічного насильства:

- 1) позбавлення матеріальних ресурсів для належного фізичного та психологічного добробуту;
- 2) повна звітність за витрачені гроші ("все до копійки"), відбирання всіх зароблених грошей;
- 3) заборона працювати члену сім'ї всупереч його бажанню та працездатності;
- 4) примушування члена сім'ї виконувати тяжку, непосильну роботу;
- 5) пошкодження, псування особистого майна;
- 6) примушування до жебрацтва, тощо.

Одним із найбільш поширених проявів економічного насильства в Україні є вигнання з дому (квартири), що в переважній більшості випадків застосовується до жінок та дітей.

2.5. Домашнє насильство – умисне вчинення будь-яких дій фізичного, психологічного, економічного чи сексуального характеру в сім'ї чи між особами, які спільно проживають

або проживали однією сім'єю, що призводять або можуть призвести до шкоди фізичному, психічному чи моральному здоров'ю потерпілої особи.

Ознаки домашнього насильства:

1) фізичні:

погіршення фізичного й психічного здоров'я, емоційні та неврологічні розлади;
головний біль, біль у м'язах, синці, забиті місця відсутність зубів, ушкодження кісток та м'яких тканин, наявність частково залікованих попередніх травм, сліди укусів, опіки незвичайної форми та в різних частинах тіла;

поганий догляд за ротовою порожниною, недотримання правил особистої гігієни, відсутність догляду за волоссям, нігтями;

втрата ваги, зневоднення;

наявність інфекцій, що передаються статевим шляхом; викиди плоду, мертвонароджені діти, передчасні пологи, недостатня вага у немовлят;

2) економічні:

неможливість розпоряджатися сімейним бюджетом та власними коштами;

відмова від праці або навчання під тиском; праця на посаді/робочому місці, обраному під тиском;

робота, зумовлена необхідністю утримувати того, хто водночас контролює (відбирає) всі гроші;

одяг, взуття, що не відповідають сезону та погоді; старе вбрання; наочні ознаки існування в злиднях (незважаючи на реальні прибутки);

недоїдання;

наявність житлових проблем (негараздів);

3) сексуальні:

порушення сексуальності, зокрема зниження або втрата сексуального потягу;

інфекції, що передаються статевим шляхом;

травми та пошкодження статевих органів;

наявність викидів, мертвонароджених дітей та небажаних вагітностей;

примусове залучення до комерційного сексу;

4) психологічні:

страхи, тривожність, постійне почуття небезпеки (завжди перебуває напготові), нерішучість, повна безініціативність та відчуття безпорадності;

труднощі з концентрацією;

наявність скарг психосоматичного характеру;

депресія; нав'язливі рухи та думки, схильність до одноманітних рухів та дій на кшталт розгойдування в кріслі, різання паперу, розчісування одного й того ж пасма волосся тощо;

надмірне збудження, безсоння або, навпаки, підвищена сонливість та уповільнення рухів (останні вважаються проявом «лінощів», «нездатності добре виконувати свої домашні обов'язки» та підсилюють почуття провини);

втрата соціальних контактів з родичами, друзями, гостре відчуття/прагнення самотності та ізольованості;

уникання погляду в очі;

суїцидальні наміри, погрози позбавити себе життя;

почуття провини, сорому за отримані фізичні ушкодження;

звуження свідомості, нездатність адекватно оцінювати ситуацію, власне майбутнє, свої вчинки та вчинки інших людей, поєднання підозрілості з безмежною довірливістю;

відкладання часу звернення за допомогою або відмова від неї чи будь-якого зовнішнього втручання, спрямованого на виявлення та зміну ситуації;

зневіра в можливості змін у власному житті на краще, відсутність ініціативи, страх перед життям, втрата сенсу і інтересу до життя.

ФОРМА
первинного повідомлення про підозру
на випадок насильства щодо дитини

(найменування закладу чи установи освіти)

Дата події або виявлення: _____ 20____ р.

1. Інформація про дитину:

прізвище _____

ім'я _____

по батькові (за наявності): _____

вік дитини: _____

соціальний статус (за потреби):

☐ дитина з інвалідністю;

☐ дитина-сирота;

☐ дитина, позбавлена батьківського піклування;

☐ інше: _____.

2. Інформація про особу, яка повідомляє:

прізвище _____

ім'я _____

по батькові (за наявності): _____

найменування посади: _____

контактний номер телефону: _____.

Опис ситуації: _____

(зазначити максимально докладно, що сталося, коли, де, хто був присутній)

_____.

3. Інформація про ознаки насильства/поведінку дитини:

☐ тілесні ушкодження;

☐ страх, уникання контакту;

☐ розповіді про образи/тиск;

☐ інше: _____.

4. Інформація про вжиті заходи (на момент заповнення):

☐ поінформовано відповідальну особу закладу;

☐ поінформовано батьків/інших законних представників;

☐ поінформовано службу у справах дітей;

☐ поінформовано уповноважений підрозділ органів Національної поліції;

☐ інше: _____.

підпис особи, яка заповнює первинне повідомлення

дата